

Minime enim hic, quod putat, duarum negationum iunctarum ea vis est, ut adfirment, quasi dixisset Imperator: perceptorum autem omnino ratio habenda est. Minime enim hanc aduersandi & opponendi vim habet particula *neque*, & omnis contextus docet, fructus *non perceptos* hic esse, quos ante dixerat, *quos culpa sua possessor non percepit*, percipiendos in scholis vocant, hoc sensu: si vero bona fide possessor fuerit, non habetur ratio consumptorum, neque eorum, quos non percepit, potuisset tamen percipere, si debitam diligentiam adhibuisset.

CONCLUSIO.

Hic autem subsistamus, & quartum caput, quod iungi poterat, de ratione disparitatis inter usufructuarium & bonae fidei possessorem in perceptione fructuum, cuius meminerunt & IULIANVS a) & PAVLVS, b) aut in aliud
tempus

a) in L. 25. §. I. D. de usuris, verbis: *Fructuarii quidem non sunt (fructus) antequam ab eo percipiuntur, ad bonae fidei autem possessorem pertinent, quoquomodo a solo separati fuerint, sicut eius, qui vectigalem fundum habet, fructus sunt, simul atque solo separati sunt.*

b) qui in L. 48. pr. D. de acquir. rer. domin. denique inquit, *etiam priusquam percipiat, statim, ubi a solo separati sunt, (fructus) bonae fidei emptoris sunt.* Adde L. 13. in f. D. quibus modis ususfr. vel usus amitt.